

PUBLICATIEBLAD

MINISTERIËLE REGELING MET ALGEMENE WERKING, van de 19de februari 2021 houdende voorschriften als bedoeld in artikel 23 van de Lei Estado di Emergencia strekkende tot verlenging van de aanwijzing van COVID-19 als besmettelijke ziekte als bedoeld in de quarantaine-verordening (Regeling verlenging aanwijzing COVID-19 als besmettelijke ziekte als bedoeld in de quarantaine-verordening)

De Minister van Algemene Zaken,

Overwegende:

dat de verspreiding van het SARS-CoV-2 virus, dat de ziekte COVID-19 veroorzaakt door de Wereldgezondheidsorganisatie is aangewezen als pandemie en in dit kader COVID-19 bij Tijdelijk landsbesluit aanwijzing COVID-19 virus als besmettelijke ziekte als bedoeld in de quarantaine-verordening¹ is aangewezen als besmettelijke ziekte als bedoeld in artikel 7 van de quarantaine-verordening;

dat de hierboven genoemde aanwijzing met ingang van 22 februari 2021 van rechtswege zal vervallen en de landsverordening ter bekrachtiging van die aanwijzing niet tijdig tot stand zal komen;

dat het gelet op de voortdurende pandemie wenselijk is, deze aanwijzing te behouden en dat artikel 23 van de Lei Estado di Emergencia² daartoe de mogelijkheid biedt;

Heeft besloten:

Artikel 1

In afwijking van artikel 7 van de quarantaine-verordening blijft het Tijdelijk landsbesluit aanwijzing COVID-19 virus als besmettelijke ziekte als bedoeld in de quarantaine-verordening, van kracht.

¹ P.B. 2020, no. 11.

² P.B. 2020, no. 136.

Artikel 2

Deze regeling treedt in werking met ingang van 22 februari 2021.

Artikel 3

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling verlenging aanwijzing COVID-19 als besmettelijke ziekte als bedoeld in de quarantaine-verordening.

Gegeven te Willemstad, 19de februari 2021
De Minister van Algemene Zaken,
E.P. RHUGGENAATH

Uitgegeven de 19de februari 2021
De Minister van Algemene Zaken,
E.P. RHUGGENAATH

Toelichting

In artikel 7 van de quarantaine-verordening worden limitatief de besmettelijke ziekten opgesomd waarop genoemde landsverordening van toepassing is.

Ingevolge dit artikel kan de landsverordening echter bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, tijdelijk van toepassing worden verklaard op andere besmettelijke ziekten dan die in de landsverordening genoemd. Dit is gebeurd bij het Tijdelijk landsbesluit aanwijzing Covid-19 virus als besmettelijke ziekte als bedoeld in de quarantaine-verordening.

Dat landsbesluit vervalt van rechtswege met ingang van het tweede jaar na de datum van bekendmaking, in casu 22 februari 2021. Artikel 7 van de landsverordening regelt immers, dat het landsbesluit niet langer dan een jaar geldig is na bekendmaking, tenzij het voor die tijd door een landsverordening is bekrachtigd.

Inmiddels is het duidelijk dat de ontwerp-landsverordening die het Tijdelijk landsbesluit aanwijzing Covid-19 virus als besmettelijke ziekte als bedoeld in de quarantaine-verordening, moet vervangen, het wetgevingstraject niet tijdig – dus voor de 22ste februari 2021 - zal kunnen doorlopen.

De pandemie door COVID-19 woedt echter nog in alle hevigheid en de door de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) gegeven PHEIC status voor COVID-19 is ongewijzigd gebleven. Gezien het voorgaande en het feit dat de regering zich aan de International Health Regulations (2005) (IHR) van de WHO moet houden, is het wenselijk om ondanks het niet afgerond zijn van voormelde landsverordening ter bekrachtiging van het Tijdelijk landsbesluit aanwijzing Covid-19 virus als besmettelijke ziekte als bedoeld in de quarantaine-verordening, COVID-19 de status van besmettelijke ziekte conform artikel 7 van de quarantaine-verordening te laten behouden.

Aangezien de aanwijzing met ingang van 22 februari 2021 zal vervallen, is het wenselijk in dezen gebruik te maken van de bevoegdheid gegeven in artikel 23 van de Lei Estado di Emergencia om bij ministeriële regeling met algemene werking algemeen verbindende voorschriften vast te stellen.

In artikel 23 heeft de wetgever de bevoegdheid toegekend om voorschriften te stellen die afwijken van geldende wettelijke regelingen. In casu artikel 7 van de quarantaine-verordening. Dat artikel regelt het van rechtswege vervallen van de aanwijzing van COVID-19. In onderhavige ministeriële regeling wordt van die bepaling afgeweken. Hierdoor blijft het landsbesluit tot aanwijzing van COVID-19 virus van kracht.

In de inwerkingtredingsbepaling is geregeld, dat deze ministeriële regeling effect heeft met ingang van de dag waarop het landsbesluit van rechtswege zou vervallen. Gelet op artikel 23 van de Lei Estado di Emergencia vervalt de regeling als het niet door de Staten wordt bekrachtigd in de eerstvolgende vergadering. Dit betekent dat als de Staten in de eerstvolgende vergadering besluiten deze regeling niet te bekrachtigen, dat het dan met ingang van die datum vervalt. Deze regeling vervalt ook bij het beëindigen van de uitzonderingstoestand. Het proces voor de totstandkoming van de landsverordening voorzien in artikel 7 van de quarantaine-verordening

wordt in elk geval met voortvarendheid voortgezet, mocht het na beëindiging van de uitzonderingstoestand het nog wenselijk zijn voorschriften als bedoeld in de quarantaine-verordening te kunnen stellen.

De Minister van Algemene Zaken,
E.P. RHUGGENAATH